

מתוקים מדבש

ולחם צופים

לדעת שאנו קרובים אל ה' תדיר

אחרי ה' אלוקיכם תלכו וגו' ובו תדבקון: כשנפגשו החפץ חיים והאמרי אמת מגור בכנסיה הגדולה הראשונה, שאל החפץ חיים, בחוקי הלשון המילה אחר מתייחסת לדבר הסמוך לדבר שלפניו, לעומת זאת המילה אחרי, מתייחסת לדבר שאינו סמוך ממש, לאור זאת יש לתמוה, הלא על האדם להתקרב אל הקב"ה ולא להתרחק, ואם כן ראוי היה לכתוב אחר ולא אחרי, אלא לעיתים תוקפות את האדם מחשבות של יאוש, נדמה לו שהוא רחוק מאביו שבשמים, ומשוכנע שהקב"ה לא יעמוד לצידו בשעת צרה, אך זהו מתכסיסי היצר, המבקש להמיתו, כי הרי הקב"ה לא יעזוב את בניו בכל מצב, זו פירוש הפסוק 'אחרי' אפילו אדם חושב שרחוק הוא מ'ה' אלוקיכם, 'תלכו' אל יתיאש וידבק בשכינה, ותבוא לו ישועת ה'. נענה לו ה'אמרי אמת' עפ"י החסידות 'אחרי ה' אלוקיכם' כשחושבים שרחוקים מה', 'ובו תדבקון' דוקא אז זוכים להתקרב, כי קרוב ה' לנשברי לב, למי שלבו נכנע ושבור.

לא לעשות ענין מדבר גשמי

לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למות: על דברים מתיים והבלי העוה"ז, שאינם מחיים את האדם חיי נצח (לא תתגודדו).

הבא לשוב אל השי"ת מסייעין אותם

לשכנו תדרשו ובאת שמה: פירוש הבא לטהר מסייעין אותו (יומא לח): אם רק תדרוש לבא 'לשכנו' תהיה בטוח שתבוא שמה, כי ישלח מקודש עזרך.

פרנסה מושפעת על ידי שמחה

אך שמח: אמר הרה"ק מלובלין 'צוק'ל, והיית א'ך שמח סופי תיבות חת"ך שם הפרנסה, החותך חיים לכל חי, והכוונה כי משמחה בא פרנסה.

לחיות עם ידיעה שאנחנו בני מלך

בנים אתם לה' אלוקיכם: הרה"צ הק' רבי שלמה קארליניער אמר, דער גרעסטער יצר הרע איז א מען פארגעסט, אז מען איז איין בן מלך, והבן.

אמירת ברכות בקול

את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם: הרה"ק ממצאנז זצ"ל שמע פעם איך אחד אמר ברכות השחר בלחש כשאף אחד לא שמע, הזכיר לו 'את הברכה' שאנחנו אומרים בכל יום, 'אשר תשמעו', שישמעו ושיכולים לענות אמן, אל 'מצוות ה' אלוקיכם' שייך גם למצוות.

מניעת תאוות האכילה

וזבחת מבקרך וגו' כאשר צויתך ואכלת: אמר הרה"ק מלובלין 'צוק'ל, דמקודם יראה לזבוח את יצרו, שלא יאכל מחמת תאוה, ואחר כך 'ואכלת' רשאי אתה לאכול לבריאות גופך או לשאר כוונות.

בנים אתם לה' בוודאות בלי ספק

בנים אתם לה' אלוקיכם לא תתגודדו: פירש הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאריץ זי"ע, בדרך הלצה על שאנו אומרים בראש השנה היום הרת עולם אם כבנים וכו', ונמצא אנו מסופקים בזה אם כבנים וכו' ובנוהג שבעולם אם אדם מסופק בדבר, הוא מתחכך עצמו ומתגודד על זה, על דרך (איוב ב, ה) ויקח לו חרס להתגדד עצמו, וזהו פירש הפסוק 'בנים אתם' בוודאי, ו'לא תתגודדו' להיות מסופקים בדבר.

עבדים כשרים אנחנו לה'

אחרי ה' אלוקיכם תלכו: שמעתי ממורי הרה"צ מוה"ר משה מק"ק פשעוורסק זלה"ה נב"מ, אשר אמר בדרך מליצה ומשל, לאחד שיש לו עבד שאינו נאמן בעיניו וחושש שלא יברח אזי מוליכו לפניו, כי חושש אם יוליכונו לאחריו יברח, ואם העבד כשר בעיניו ומובטח בו שלא יברח, אז בוודאי הדרך ארץ שילך העבד אחורי אדוניו, והמליצה והנמליץ מובן לבר שכל לבין אדם למקום ודברי פי חכם חן, ואני בעניי אמרתי אשר חזה רומז הכתוב 'אחרי ה' אלוקיכם תלכו', וק"ל.

יסוד היסודות היא שמחה

והיית אך שמח: פירש אדמוה"ז ישמח ישראל זללה"ה, אמר בקדשו ו'היית א'ך ש'מח ראשי תיבות "שוא" כלומר עס איז בעסער איין פאלשער שמח, פון איין ערליכער מרה שחורה. (מאורן של ישראל)

"הלכתא לשבתא"

אין לסמוך על הנכתב כאן להלכה למעשה ובכל מקרה יש לשאול שאלת רב, והדברים לא נכתבו אלא לעורר לב המעיין. כתב בשו"ע סי' ר"ס סעי' ד' אחר עניית ברכו, אעפ"י שעדיין יום הוא, אין מערבין ואין טומנין, משום דהוא קבליה לשבת עליה, ולדידן הוי אמירת ממוור שיר ליום השבת כעניית ברכו לדידיהו. ובמשנ"ב סקל"א ובמקומות שנוהגין לומר לכה דודי ומסיימן בואי כלה הוי קבלת שבת ממש.

• אישה שמקבלת שבת בשעת הדלקת הנרות, נחלקו בזה הפוסקים האם קודם צאת הכוכבים דינה כתוספת שבת שמותרת בכל השבתות, כגון עירובין והטמנה, או דילמא דינה כקבלת שבת בשלמות שאז אסורה כשבת לגמרי, ולכתחילה נהגו להחמיר בדבר אלא א"כ במקום צורך רשאת להתנות קודם הדלקת שזה רק כתוספת שבת.

חידת השבוע
עין טובה
פתרונות
לשלוח

ליו"ר המערכת
הבה"ח יקותיאל
יהודה גרוס נ"י

לע"נ איש
החסד משמח
אלוקים
ואנשים הר"ר
מנחם מענדל
ז"ל בן
יבלחט"א הר"ר
בן ציון גבריאל
ה"וי לוק

קוראים נכבדים
נהנתם, החכמתם?
להוי ידוע כי הוצאות ההדפסה
עולים ממון רב, נא טלו חלק
בהפצת העלון הנכבד הזה, קחו
חלק בהפצת תורה ויראת שמים,
ותתברכו בכל הברכות האמורות
בתורה, לתרומות וכל ענייני הגליון
ניתן לפנות בטל' 054-8559959

לע"נ האשה
החשובה מרת
הינדא ויגרטן ע"ה
בת יבלחט"א
הרה"ח ר' בועז ה"ו
נאה
להלג היארצייט ד'
אלול תשפ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

ברכת מו"ל טוב לידידנו
הרב אלחנן שלמה זלמן פולק
שליט"א
להלג שמחת נישואי בנו החתן חיים
משה הי"ו
וברכת מו"ל טוב לאביו הרה"ג ישראל
פולק שליט"א זי"ר מורה לצמא
יהי רצון שיוכו לבנות בית נאמן בישראל
על במתי התורה והיראה לבנין עדי עד

העלון מוקדש לזכות
רבי אריה חיים בן
סלימה שולמית
שיחי' ובני ביתו
להצלחה וסיעתא
דשמיא בכל העניינים
ולרפואת אורי בן
אפרת

סיפור לשבת

כי נפל פחד היהודים עליהם

ביום מלאות שנה יכנס את כל שריו ועבדיו וכל באי ביתו למסדר מסודר, ואף הוא, הרבי רבי זושא, יבוא לשם. במעמד ההוא, הבטיח הצדיק, יוחזר לפריץ סכום הגנבה. הבקשה המיוחדת עוררה התרגשות בבית הפריץ, שהבינו כי נכונה להם הפתעה על-ידי הצדיק, שהיה ידוע כעושה נפלאות. בציפייה דרוכה המתינו גם באי ביתו של הרבי רבי זושא, ויותר מכולם הגביר, שבימים האחרונים היה שרוי במתח רב. בהגיע היום, כינס הפריץ את כל בני-ביתו ומשרתיו באולם גדול, והמתין לבוא הצדיק. הכול הביטו ברבי רבי זושא ביראת כבוד, שהופיע ומקלו בידו. הוא בירך את הפריץ בשלום ואחר-כך עמד וסקר את כל העומדים, לפתע פנה הצדיק אל הפריץ ושאל: "האם לא חסר כאן משהו ממשרתי הפריץ?" ציווה הפריץ לעבור ולחפש היטב בכל אחזתו, ואכן, החיפושים נשאו פרי. באורות הסוסים נמצא אחד המשרתים, עובד נחות, שתפקידו היה לאסוף את הזבל באורות ולהביאו למקום איסופו בקצה האחזה. חיש-מהר הובהל המשרת אל אולם ההתכנסות ועמד בין חבריו, על פניו ארשת תמימה ואדישה, כלא יודע לשם מה כל ההתכנסות הזאת. הרבי רבי זושא כביכול אף לא הבחין בו, ופתאום פתח וקרא בקול גדול את המילים מתפילת הימים הנוראים: "ובכן תן פחדך ה' אלוקינו על כל מעשיך, ואימתך על כל מה שבראת..." באותו רגע התרחש דבר מוזר. בהלה בלתי-מוסברת נפלה פתאום על אותו משרת, ושיניו נקשו מרוב פחד ורעדה. ברגליים כושלות יצא ממקומו והתקדם בקושי, עד שעמד לפני הרבי רבי זושא, ופנה אליו בתחנונים שיפסיק את דיבוריו. "מה רצונך?", שאל הפריץ, שעדיין לא הבין את פשר ההתרחשות. או - אז הודה המשרת בקול בוכים, כי הוא זה שגנב את הכסף... כל הנוכחים הוכו בתדהמה. הם לא ציפו להתפתחות כזאת. קשה היה להם לקלוט את המחזה שראו עיניהם - הצדיק אמר כמה מילים סתומות ופתאום הודה המשרת בגנבה. שומרי הפריץ כבר תפסו בו בחוזקה, והרבי רבי זושא אמר להם: "לכו עמו וביא את הכסף ממקום מסתורו". הלך המשרת ועמו השומרים, עד שהגיעו לאורות הסוסים. שם, מתוך חפירה עמוקה, הוציא הגנב צרור גדול, כפי שהחביאו שם לאחר המעשה, ומסרו לידיהם. לא עברו רגעים אחדים ובידי הפריץ המשתאה היה כל הסכום שגנב בשעתו. הפריץ ואנשיו נוכחו לראות בעיניהם בנפלאות הצדיק, ולא פסקו מלהלל את אלוקי היהודים המעמיד להם אנשים קדושים וצדיקים, ומגן עליהם בכל עת.

מהומה בבית הפריץ. סכום כסף גדול נגנב ונעלם, ואין שום עקבות וסימנים שיוכלו לסייע בתפיסת הגנב. הפריץ השתולל מכעס, וכמו במקרים רבים אחרים החליט להפנות את זעמו כלפי היהודים. זה היה בעיר אניפולי. באותם ימים היו הפריצים בעלי שלטון ועוצמה חסרת גבולות באזור שיפוטם. בידם היה לעשות ככל העולה על רוחם, והם אכן נהגו כך. הוציא הפריץ צו ובו הודעה כי אם לא יימצא הגנב בתוך זמן מוגבל, או לחלופין לא יוחזר הכסף הגנוב, אחת יהיה דינם של יהודי העיר והסביבה כולה, וכולם יגורשו מבתיהם וממקורות פרנסתם. בעיר קמה יללה. איך יוכלו למצוא את הגנב? ואם לא יימצא, מניין ישיגו סכום כסף גבוה כל-כך? הבינו היהודים כי מצבם בכי רע. בצר להם ניגשו נכבדי הקהילה אל הרבי ר' זושא. הם סיפרו לו את כל המאורע, והצדיק האזין להם בקשב רב. לאחר מכן ביקש לקרוא לאחד האורחים שביקרו אצלו באותה עת. זה היה גביר גדול מהעיר קוריץ, אשר שמו הלך לפניו והיו לו מהלכים בין הפריצים. פנה הצדיק אל הגביר: "גש-נא אל הפריץ ואמור לו כי יכול הוא לסמוך עליי שאחזיר לו את כל כספו במלאות שנה מהיום." בטוח בהבטחת הצדיק הלך הגביר אל הפריץ ומסר לו את דברי הרבי רבי זושא. הוא אף מסר לפריץ שטר עירבון על כל הסכום, ובו נכתב כי אם הרבי רבי זושא לא יחזיר לפריץ את הכסף, יהיה הגביר ערב לשלם מכיסו את כל הסכום. נחה דעתו של הפריץ ויחסו ליהודים חזר והשתפר. הגביר חזר לעירו. הוא היה משוכנע כי במשך השנה יכתת הרבי רבי זושא את רגליו בקהילות ישראל. במשך פרק-זמן ארוך כזה אולי יצליח לקבץ את הסכום הענק למצוות 'פדיון שבויים' של עיר ואם בישראל. מפעם לפעם התעניין אם אכן יצא הרבי רבי זושא למסעות איסוף כספים, והופתע לשמוע כי סדר-היום בחצרו של הרבי רבי זושא מתנהל כרגיל, ולא נראה כי הוא מתכנן מסע כלשהו. בליבו של הגביר החלו להתעורר חששות. ייתכן שבסוף השנה יאלץ לשלם את כל הסכום העצום מכיסו ולפרוע את שטר העירבון שנתן לפריץ. אזר הגביר אומץ ושוב נסע לאניפולי, מתוך כוונה לזרז את הצדיק לפעול להשגת הכסף. הוא התאמץ לכבוש את דאגתו ולדבר ביראת-הכבוד הראויה, אך התקשה להסתיר את הדאגה לכספו. כל עוד דיבר לא ענהו הצדיק מוטב ועד רע, אולם כשסיים הגיב במשפט קצר: "אל תדאג, מכיסך לא תצטרך לשלם פרוטה." תקופת השנה עמדה להסתיים. הרבי רבי זושא זימן אליו שוב את הגביר וביקש ממנו להודיע לפריץ כי

העלון נדבת		העלון נדבת		העלון נדבת		העלון נדבת	
הר"ר מרדכי שלמה פרידמן הי"ו לרגל שמחת נישואיו במזל טוב וברכת מזל טוב לאביו ידידיו הרב יעקב פרידמן הי"ו יה"ר שיעלה הזוג יפ"ה יפ"ה לבית נאמן בישראל ולבניו עדי עד ויזכו לזרע של קיימא		הרה"ג ר' רפאל שטמר שליט"א לרגל שמחת אירוסין הבת הכלה תחי' יה"ר שיעלה הזוג יפ"ה יפ"ה לבניו עדי עד		הרה"ג ר' דוד זלמן ובי"ו שליט"א לרגל שמחת הבר מצוה לכנו הבה"ח חיים שלמה נ"י ולרגל שמחת הולדת הנכד בן לחתנו הר"ר יהושע ויינברגר הי"ו במזל טוב יה"ר שייזכה לרוות רוב נחת דקדושה מהם ומכל יוצאי חלציו		העלון נדבת הר"ר משה נחמיה דייטש הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת תחי' וברכת מזל טוב לאביו הר"ר עמרם הי"ו וחמיו הר"ר מנחם הלוי הי"ו יה"ר שייזכו לגדלה לבעל תורה לחופה ולמעשים טובים	
נא להתפלל לרפואת זקני הרה"ג יצחק בן צילה שליט"א לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל	העלון מוקדש לזכות אורן בן פרח ודליה בת פרח להצלחה בכל העניינים ברוחניות וגשמיות	העלון מוקדש לזכות רפאל בן הדר להצלחה בכל העניינים ולע"ג הילד יניק וחכים אברהם דוד חי ז"ל בן יב"חט"א יקותיאל יהודה נלב"ע י"ב תמוז תשפ"ד ת.נ.צ.ב.ה.	העלון מוקדש לע"ג האשה מתעדין בתדירות גבוהה עם דרשות, סיפורים, וניגונים 077-3249316	העלון מוקדש לע"ג האשה הבלתי נשכח הרה"ח ר' חיים שרגא פאווייל ב"ר מיכאל שר זצ"ל נלב"ע ז' אייר תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.	העלון נדבת הר"ר יהושע ויינברגר הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' יה"ר שייזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים		